

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2020 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w likwidacji z siedzibą w P. (poprzednio (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P.)

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 9 stycznia 2020 r.

sygn. akt V C 4463/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że zasądzoną kwotę obniża do 7.064,08 zł (siedem tysięcy sześćdziesiąt cztery złote 8/100), oddalając powództwo w pozostałej części;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 220 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Ryszard Małecki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 sierpnia 2016r. (data nadania w placówce pocztowej), złożonym do Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, powód (...) Sp. z o.o. s.k. w P. domagał się od pozwanego (...) SA w W. zapłaty kwoty 15.399,01zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 14.990,17zł od dnia 2 października 2013r. do dnia zapłaty; a także zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z kwotą 17zł tytułem uiszczonej opłaty od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) SA w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (sygn. X GC 2856/16) stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi właściwemu.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uznając, że roszczenie zgłoszone w pozwie przez powoda uległo przedawnieniu z dniem 5 lipca 2016 r., w punkcie 1 oddalił powództwo, w punkcie 2 kosztami postępowania obciążył powoda i z tego tytułu zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.800 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem z dnia 9 stycznia 2020 r., wydanym w sprawie V C 4463/18, Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.472,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi dla kwoty 7.064,08 zł od dnia 2 października 2013r do dnia zapłaty (pkt 1.), a w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2.). Koszty procesu rozdzielił stosunkowo po połowie, szczegółowe wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu (pkt 3.).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany .

Apelujący działając przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżył wyrok w części, tj. w punkcie 1. wyroku co do kwoty 408,84 zł i punkcie 3., zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez

a) nieuwzględnienie, że powód nie nabył skutecznej wiarygodności w zakresie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy i błędne ustalenie że „nie był kwestionowany” fakt poniesienia przez powoda tych kosztów, w sytuacji w której nie zostały one w ogóle przez powoda poniesione;

b) pominięcie, że koszty ekspertyzy zostały poniesione przez poszkodowanego G. T. (1) na podstawie faktury z dnia 6 maja 2014 r., który zbył wiarygodność z tytułu szkody w pojeździe na rzecz powoda po 2 latach, tj. 25 maja 2016 r., a z treści sporządzonej w sprawie opinii biegłego wynika, że koszty naprawy oszacowane w kalkulacji sporządzonej na zlecenie poszkodowanego zostały znacznie zawyżone w stosunku do rzeczywiście należnego odszkodowania, co świadczy o nieprzydatności zleconej ekspertyzy dla działań zmierzających do uzyskania wyższego odszkodowania,

c) brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego przejawiający się w pominięciu przez Sąd Rejonowy, że powód jest profesjonalistą posiadającym niezbędny zakres wiedzy specjalistycznej w przedmiocie wyceny pojazdów i kosztów ich naprawy, która to wiedza pozwalała mu, bez posiłkowania się opinią prywatną innego profesjonalisty, oszacować szkodę i na tej podstawie określić wysokość przysługującego mu roszczenia, a ewentualne koszty w tym zakresie należy zaliczyć do kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, co w konsekwencji doprowadziło do bezzasadnego zasądzenia zwrotu kosztów poniesionych przez poszkodowanego na sporządzenie ekspertyzy,

d) dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że sporządzenie prywatnej kalkulacji na zlecenie powoda było uzasadnione i konieczne oraz że służyło zweryfikowaniu przez powoda stanowiska ubezpieczyciela i prawidłowości dokonanych przez niego wyliczeń, co doprowadziło do bezzasadnego zasądzenia zwrotu kosztów poniesionych przez powoda na sporządzenie ekspertyzy, podczas gdy koszty te w ogóle nie zostały przez powoda poniesione, a określenie wysokości odszkodowania wymagało wiadomości specjalnych, do których ustalenia został dopuszczony i przeprowadzony dowód z opinii biegłego w dziedzinie techniki samochodowej;

2. art. 510 § 2 k.c. w zw. z art. 510 § 1 k.c. w zw. art. 509 § 1 i 2 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu przez Sąd, że powód jest uprawniony do dochodzenia od pozwanego odszkodowania na podstawie dołączonej do pozwu umowy o przelew wiarygodności w zakresie poniesionych kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy, podczas gdy umowa ta tego roszczenia nie obejmowała;

3. art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie przejawiające się w zasądzeniu od pozwanego na rzecz powoda kwoty 408,84 zł tytułem kosztów prywatnej kalkulacji, podczas gdy roszczenie powoda nie pozostawało w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 5 czerwca 2013 r.;

Mając na powyższe, apelujący wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj.

a) w pkt. 1 poprzez oddalenie powództwa także co do kwoty 408,84 zł;

b) w pkt. 3 poprzez ustalenie kosztów procesu w stosunku do wyniku procesu i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w postępowaniu przed Sądem I instancji,

II. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w postępowaniu przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się zasadna częściowo – co do istoty.

Sąd Okręgowy odmiennie niż Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zostało udowodnione w zakresie kosztu sporządzenia prywatnej ekspertyzy zleconej przez poszkodowanego G. T. (1) przed dokonaniem przelewu wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu odszkodowania w związku ze szkodą z dnia 5 czerwca 2013 r. w pojeździe marki N. (...).

Zgodzić się należy z wyrażonym uchwale Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04) poglądem, że odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności w zależności od ustalenia czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne.

Podobne stanowisko zawarte zostało w uchwale z dnia z dnia 29 maja 2019 r. (III CZP 68/18), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że zlecenie przez poszkodowanego osobie trzeciej ekspertyzy na potrzeby dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela pozostaje w normalnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. z wypadkiem komunikacyjnym, a koszt tej ekspertyzy wchodzi w określony w art. 361 § 2 k.c. zakres szkody objętej należnym odszkodowaniem od ubezpieczonego i tym samym od ubezpieczyciela, jeżeli w stanie faktycznym sprawy, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności, zlecenie ekspertyzy, jak i jej koszt, były celowe, niezbędne, konieczne, racjonalne, wystarczająco uzasadnione z punktu widzenia efektywnej realizacji roszczenia odszkodowawczego. Możliwość domagania się przez nabywcę od ubezpieczyciela w ramach dochodzonego odszkodowania równowartości kosztów ekspertyzy zleconej przez nabywcę osobie trzeciej jest konsekwencją samego nabycia od poszkodowanego roszczenia odszkodowawczego wobec ubezpieczyciela. Tym samym argumentacja apelującego o braku objęcia umową cesji roszczenia z tego tytułu bezzasadna, albowiem umowa przelewu dotyczyła także tej wierzytelności, na co wskazywał § 1 umowy.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy zauważyć należy, że twierdzenia pełnomocnika powoda, jakoby koszt zlecenia przez G. T. (1) prywatnej ekspertyzy stanowił wydatek konieczny do oszacowania rozmiarów szkody,

a tym samym pozostający w normalnym związku przyczynowym, były bezpodstawne. Sąd II instancji miał bowiem na uwadze, że poszkodowany na rozprawie w dniu 2 czerwca 2017 r. przyznał wprost, że był w stanie oszacować we własnym zakresie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, a kosztorys sporządzony przez podmiot zewnętrzny miał stanowić jedynie dodatkowy argument w rozmowach z ubezpieczycielem na etapie postępowania likwidacyjnego.

Z przedstawionych względów Sąd odwoławczy zmienił częściowo zakażony wyrok, o czym orzekł w punkcie I, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

W pozostałym zakresie – co do kosztów procesu – apelacja podlegała oddaleniu w myśl art. 385 k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o kosztach procesu zawarte w punkcie 3. jest trafne, zważywszy, że niniejsze postępowanie jest wynikiem uprzedniego uwzględnienia apelacji powoda wywiedzionej od pierwotnego wyroku Sądu I instancji z dnia 25 lipca 2017 r.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § k.p.c. Poniesione przez pozwanego koszty obejmowały opłatę od apelacji (art. 25b u.k.s.c.) w kwocie 100 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 120 zł (§ 2 pkt 1w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

Ubocznie Sąd Okręgowy wskazuje, że w rubrum wyroku prawidłowe oznaczenie nazwy powoda ustalono w oparciu o informacje zawarte w KRS powoda (nr (...)), z których wynika, że od 16 października 2018 r. powód jest w stanie likwidacji.

Ryszard Małecki